

त्वाणि प्रुचः वर्षेनृत् कथा॒ १८, १२१, ११२, १०३. अवर्वेन्: नूपुराणी
मैक्का॒ १५, ५. फॉर्टवर्वेन् कथा॒ ७२, ८७. बौ सो॒ —, फहरन् लास॑, अु-
गेब॑: मात्सर्यम् Spr. (II) ४८१। द्वैरोत्सारितमत्सरेण मनसा सर्वादर्चा-
नास॑, १४. बेस्तिग॑ so v. a. für nicht vorhanden —, für abgethan er-
klären NILAK. १९। Comm. zu TS. प्रात् १४, १५. (परमेश्वरस्य) चार्चाकेण
द्वैरोत्सारितलात् सर्वादर्चानास॑, १४. fg. (in Güte) Jmd entlassen Rāga-
tar. २, १६५. hinaustreten lassen so v. a. hinführen zu: एकात्मम् MBu.
३, ४८३०. heransfordern (zum Kampf) ३, ४८७२. ausstreuen: वधूत्सारित-
हेमलाजा॑: कथा॒ ३४, २५७. — Vgl. उत्सारक॑ fgg. (auch in den Nach-
trägen).

— अनूद॑, absol. अनूत्सारम् nach einander den Platz räumend Ait.
Br. ३, ४६.
— प्रेद॑ caus. १) wegtreiben, auseinander treiben, verscheuchen MBu.
३, ४०६२०. ७, २४६. ५६७७. ८, ९४२. काम. निति॑ ७, ३९. तम॑: हरिव. २५४४. शि-
लासंघातम् (d. i. शिलावर्षम्) ९३७२ (med.). मैक्का॒ ८४, ११. — २) anbieten:
प्रोत्सारितार्थासन॑ Spr. (II) २९१४.

— समुद॑ caus. fortschicken, entlassen MBu. ६, ७२२. ५८२४. verscheuchen:
तम॑: R. ६, १९, २६. प्राप. ११६, ७. Z. d. d. m. G. २७, ५.

— उप॑ angehen (um Hilfe, Rath u. s. w.); herantreten, sich nähern
(mit acc. der Person oder des Ortes): वर्णाम् Ait. Br. ७, १४ (= उप-
धात्). TBr. २, १, १, ३. तात्त. Up. ३, १. fgg. MBu. २, २५९५. ३, १०८१०. १२,
४४७५. हरिव. ३६३२ (an den zwei letzten Stellen lesen wir सोपसृष्टय d. i.
स उप॑). R. गोरा. १, ७२, ६. २, ६३, १८. राघ. १९, १६. चिक. १२, १४. ३७, ४८.
चिक. च. २२, ४, ४८, ४३. विक्र. ११, १४. ४६, २०, ३ (so v. a. besuchen). माला॒
३६, २०. प्राप. २२, १. द्वैरुता॒ ७५, १५. ७८, १५. ८३, १६ (उपसृष्ट्य zu lesen).
चिक. ९, ६२. कथा॒ १०, २७. ४९, १५५. दाचाक. ८०, १ v. u. ८६, ५. भाइ. P. ३,
३, १. ४, १२, २२. ५, २६, ३३. ६, १३, २८. १२, ६, ७२. हित. १५, ७. १७, १७. १८, १६. ३८,
१९. वेदांता॒ (Allah.) No. १९. sich einem Manne nähern (um der Liebe
zu pflegen) MBu. ३, ४४८७. sich machen an: वर्वामानान् चाक्का॒ Br. ६, ४, १.
आत्मानम् खान्द. Up. १, ३, १२. — partic. उपसृष्ट १) mit act. Bed. genaht,
gekommen (insbes. um Hilfe zu finden): पूर्वोपसृष्ट suerst gekommen
TBr. १, ४, १, १. भाइ. P. ५, ४, २२ (aufzulösen in उपसृष्टो मृगीतनयो यं सः;
nicht in येन सः; wie der Comm. will). तत्पादमूलम् ९, २१. १०, १६. २८, ३२.
६, ९, ४२. ७, ४, ११. ४, १२, ४७. २४, ४६. शरणोपसृष्ट १, १४, ४१. उपसृष्टवत् dass.:
इह R. ४, ४, २४. — २) mit pass. Bed. angegangen: श्रुमिः स्वेने भाग्येनोप-
सृष्टः TS. २, १, ४, ६. so v. a. befragt चाक्का॒ Br. ६, १२. श्रवियोपसृष्ट so v. a.
behaftet mit भाइ. P. ४, २९, ३४. — Vgl. उपसर॑ fg., उपसत्य (womit man
sich befassen soll Nia. ३, २), उपसर्या॑ fg.

— अन्युप॑ herantreten, sich nähern R. गोरा. २, ६४, ४२.
— प्रत्युप॑ zurückkehren: पुरी॑ भाइ. P. ४, १३, ४९.
— समुप॑ herantreten, sich nähern R. ३, ३६, २५.
— नि॑ s. निसर॑ und निसृ॑.

— निस॑ herausgehen, herauskommen, hervorkommen, hervortreten,
zum Vorschein kommen: प्रामादरण्यम् M. ६, ४. पुरोत्तमात् MBu. ४, ४१.
खड़॑: कोशात् ६, १९१०. Spr. (II) २३१०. नभस॑: सरस्वती eine Stimme कथा॒
२३, ५९. भाइ. P. ३, १३, ३९. १८, ७. यतो यतो नि॑सर॑ मनः ७, १५, ३३. सर्वादर्चा-
नास॑, १८०, २०. पानेत॑ १९५, ४. २६०, १६. ed. orn. ३४, ७. हित. २०, १४.
४३, ४४. Z. d. d. m. G. ४, ४८५, २१. खड़॑: हित. १४, २१. २५, २, ४८, ४. १०५, ४४.

med. MBu. १, ६९४. ३, १५४२. १२, ८६७२ (nach der Lesart der ed. Bomb.).
Spr. (II) ७५९९. सर्वादर्चानास॑ १५०, २१. sg. partic. नि॑सृत॑ कथो॒ ६, ३.
MBu. १, ७७०३. sg. २, २१८०. ३, २८३७. ७, ४४६. १३, २८२०. १४, ७५८. हरिव. ३९३४.
४०९६. ६४४५. R. गोरा. १, ३१, १९ (falschlich नि॑सृत॑ ३०, १७ SCHL.). २, ६२, ३.
३, २९, २९. ५०, ७, ४, ४, ५१. र्त. १, २१. वाराम. भाइ. S. ४८, २७. चाक्का॒ साम॑ २,
१, ७ (योनि॑ so v. a. prolapse). Spr. (II) ६२२०. रागा॒ तार. ५, ३४५. ६, ६५.
मैक्का॒ P. १४, ३०. भाइ. P. ४, २४, ४. दाचाक. ७१, ९. पानेत॑ २२४, २१. बाहो॑:
खर्कामुर्कनिःसृत॑: नि॑सृत॑: R. ३, ३४, २४, ३३, १५. ६, ७९, ५१. शार्य ब्राह्मणनिःसृत॑ ७, ५४, १०.
देमकुम्भस्तननिःसृतानां पयसाम् राघ. २, ३६. चिक. १, २५. भाइ. P. ३, २८, २२.
४, २९, ४४. ने॑त्रे॑ herausstretend हरिव. ४७३०. बाहु॑ (बाहु॑ die ältere Aus-
gabe) n. Bez. eines best. Schwertkampfes, bei dem Einem das Schwert
aus der Hand gewunden wird, हरिव. १५७७७. Vgl. नि॑सर॑ उnd १. नि॑-
सार॑. — caus. १) hinaustreiben, hinausjagen, hinausslassen: ततो उपि॑
वक्त्रादिप्रवृष्टे द्वैतं नि॑सारितो मृया MBu. ३, १२९९५. जान॑ ३, ४३. बिलादान-
रान् R. ४, ५२, २५. भाइ. P. ७, ५, ३४. १०, ६, १०, ३७, ३४. ४४, ३२. पानेत॑ २६,
२४, २९, १७. ६३, २५. १२९, १४. २२७, ११. हित. ६५, १४. sg. ४३, ६, ७. साम॑ zu RV. १,
११, ५. कुल. zu M. १०, १६. बाहु॑: चाक्का॒ क्षान्द. Up. S. ४२. entfernen:
अपेयम् कथा॒ २५, ६. — २) beschließen, beenden: उपकृष्णम् भाइ. P.
६, १९, १४. — Vgl. नि॑सर॑ sg.

— द्विभिन्न॑ hervorströmen Suça. १, २६६, १९. partic. °सृत॑ hinaustre-
tend zu (acc.): तास॑ (नाडीनाम्) मूर्धनमभिनिःसृत॑का॒ क्षान्द. Up. ४, ६, ६
= कथो॒ ६, १६. herausstretend —, hervorkommend aus (abl.): द्वैत्या-
नामा॑: जान॑ ३, १०८. यतः॑ शब्दो॑ उभिनिःसृत॑: von wo der Laut hergekom-
men war R. गोरा. १, २७, ७.

— समभिन्न॑, partic. °सृत॑ herausgetreten, hervorgekommen: रूपिर॑
ततात् हरिव. १२२४१.

— विनिस॑ herausstreten, herauskommen, hervorkommen —, hervor-
gehen aus (abl.) MBu. १२, ४०५४ (med.). हरिव. ११५३३. R. गोरा. १, ४७, ३२.
रागा॒ तार. ४, १२९. partic. °सृत॑ MBu. ३, २४४४. १६४७१. ६, ५४७५. १३, ६३२१.
हरिव. २७७४ (so v. a. davongekommen). ४७१४. R. ४, २८, ७ (falschlich °विनि॑त).
३९, १७. २, ४४, १. ३, २९, २९. ३०, ४१. ७७, १९. ४, ४, ४९. ७, ७, ५०. Suça. १, २६६,
१९ (विनि॑). मैक्का॒ १३४, १५. भार. नात्ताच. १८, ४. वाराम. भाइ. S. ५४, ४.
भाइ. P. २, ४, २६. ३, १३, २१. ४, ११, ३. ५, १६, २३. वामिच॑ Spr. (II) ६०२७. ज्ञा-
द्य॑ (ज्ञानि॑) MBu. ३, १४७. बाहु॑ रीर॑ १७३९. R. ३, ७९, २९. विक्र. ४३. वाराम.
भाइ. S. १, ५, ३३, ४३. माला॒ ३६, २१ (falschlich °विनिसृत॑: gedr.). भाइ. P.
४, २१, ३०.

— अनुविनिस॑ der Reihe nach herauskommen: पुराणमेतदेश्य मुख्यो
(ब्रह्मणः) अनुविनिःसृता॑: माला॒ P. ४३, ३०.

— परा॑ davoneilen: परा॑ दृष्टिका॒ असरत्सुल्लै॑: RV. ४, ३८, ७.
— उपपरा॑ dazu hinkriechen: Ameisen चात. Br. १४, १, २, १.
— परि॑ herumfließen, umfließen; umlaufen RV. १, ४१, ६. परि॑ विश्वा-
सृद्वेषाना॑ पूर्वानाः ४७, ६. यदेन॑ सरस्वती समस्तं परिसार॑ आर. Br. २, २०.
AV. २, १४, ६. वर्त्मानि॑ ६, ६७, १. परिस्मुरापः॑: losen hier und da, — aller-
wärts MBu. ३, १०९४४. परिसरति॑ (परिपतति॑ ed. Bomb.) शिखी भात्तिमद्वा-
रियत्वम् उम्श्रैते॑ माला॒ ३३. प्रतिक्षिण॑ तं परिसृष्ट्य॑ भाइ. P. ४४, ४५.
ohne acc. उम्श्रैत॑, उम्श्रैत॑ १०, १४, ४०. partic. °सृत॑ durchstrotzt
habend: सर्वान्देशान् R. ३, ७५, ४४. nach allen Richtungen gehend, — ver-
breitet: प्रभा॑ ६, १३, ४६. — Vgl. परिसर॑ sg., परिसर्या॑, परिसार॑ sg., परीसार॑.